

Det er et led i kommuneaftalen, og på samme måde som vi har haft det inden for psykiatrien, hvor man også har forsøgt at lave nogle handleplaner – en udskrivningsplan, der rakte hjem i kommunen – er det problematisk, for der er jo et jomfrueligt samarbejde de to parter imellem, særlig hvis det er udgiftskrævende.

Så vi må altså på en eller anden måde få belyst patientens rettigheder på området: Hvor længe skal man vente, og hvad så hvis kommunen ikke har det, den skal bruge – hvor er man så henne? For så bliver det dyrt for os alle sammen, for så skal folk en tur til på sygehuset.

Vi er i CD meget glade for, at lovforslaget nu ligger her, og vi vil under udvalgsarbejdet søge at få dét belyst, som jeg har nævnt her.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstres ordfører i denne sag kan ikke være til stede, og derfor skal jeg fremføre følgende:

Med dette lovforslag bemyndiges sundhedsministeren til at fastsætte nærmere regler vedrørende amtskommunernes tilbud om genoptræningsplaner, sådan at både amtskommunale og kommunale tilbud kan indgå.

Forslaget falder på et sted, hvor behovet mildt sagt er enormt. Alt for mange mennesker oplever udskrivningen fra sygehuse som katastrofer, fordi amter og kommuner ikke kan blive enige om, hvem der har ansvaret for genoptræningsindsatsen, så der åbenbart ikke sker noget. Her placeres ansvaret for genoptræningstilbudet alene hos amterne.

Dermed er forslaget et positivt skridt i retning af at skabe større klarhed i ansvarsplaceringen, ligesom der vil blive en bedre sammenhæng i genoptræningsindsatsen. Forhåbentlig vil det medvirke til, at patienterne ikke bliver svigtet efter en sygehusindlæggelse.

I Det Radikale Venstre støtter vi forslaget, og vi mener, det er et skridt i den rigtige retning med at skabe sammenhæng mellem de kommunale og amtskommunale tilbud. Vi ser jo helst alle sammen, at ingen patienter fremover ufor skyldt bliver glemt imellem to offentlige systemer.

Frank Aaen (EL):

Årets finanslovaftaler indeholder på mange områder initiativer til at hjælpe mennesker, der kommer i klemme i systemerne. Lad mig bare nævne forslaget om at forlænge sygedagpengeperioden, hvis kommunen ikke har fået taget sig

sammen til enten at sikre en revalidering eller til at sikre en pensionsordning, hvor mennesker før kunne risikere, at de så lige pludselig stod uden en krone på lommen. Det var et af de lovforslag, vi har aftalt.

Vi har aftalt muligheder for, at ældre, der lige pludselig kunne se, at de ikke havde råd til deres medicin, har fået hjælp til deres medicinudgifter. Vi har fået aftalt, at kontanthjælpsmodtagere, der i dag koster rundt af sagsbehandlere i alle mulige former for såkaldt aktivering, nu er sikret en ret til gennem en handlingsplan i hvert fald at få ned på et stykke papir, hvad det her skal føre til, og de har dermed også en mulighed for at kunne anke og klage, hvis det er åbenlyst, at der ikke er sammenhæng mellem de løfter, der er givet, og den aktivering, der praktisk er tilbudt.

Det er vi meget glade for. Det ser måske ikke altid så stort ud, når det står i en avisoverskrift, men vi har faktisk på en lang række områder været med til at give nogle mennesker, der kommer i klemme, et håndtag, en hjælp til at komme ud af klemmen. Det er sådan set det, det her forslag også går ud på, nemlig at mennesker, der i dag kunne komme i klemme, fordi amt og kommune ikke kunne finde ud af at samarbejde om en ordentlig genoptræning – så var der altså mennesker, der ikke fik det, de havde brug for – får deres situation rettet op med det forslag.

Selv om det oprindeligt i sit udgangspunkt kommer fra kommuneaftalerne, så ser vi det meget i familie med en del af de andre forslag, vi vedtager i forlængelse af finanslovaftalerne, og vi går positivt ind i udvalgsarbejdet.

Jann Sjørnsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører på området, fru Tove Videbæk, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

I Kristeligt Folkeparti er vi meget positive over for, at der nu bliver taget initiativ til at følge op på aftalen mellem regering, amter og kommuner om, at der skal foreligge en plan for en effektiv og hurtig genoptræning for de patienter, som har behov for det.

Det er et godt initiativ, som vil sikre en sammenhæng i de offentlige træningstilbud for den enkelte patient.

Præciseringen i lovforslaget af ansvaret for genoptræningen vil forhåbentlig hjælpe på den kedelige situation, som vi har set indtil i dag, hvor genoptræningen halter kraftigt rundt omkring i landet, og hvor en helhedsindsats over